

Walter C. Kaiser jr

Trezirea
spirituală
autentică

PRINCIPII BIBLICE

Traducere de Dorin Simu

 CASACĂRȚII
Oradea, 2023

Cuprins

Cuvânt-înainte.....	9
Prefață.....	11
Introducere.....	13
1. E vremea să ne rugăm lui Dumnezeu pentru o nouă trezire Trezirea din vremea fiilor lui Core: Psalm 85:1–13	31
2. E vremea să ne descotorosim de idoli Trezirea din vremea lui Iacov: Geneza 35:1–15	43
3. E vremea să ne mărturisim păcatul Trezirea din vremea lui Moise: Exodul 32:1–34:7	57
4. E vremea să slujim Domnului și numai Lui Trezirea din vremea lui Samuel: 1 Samuel 7:1–13.....	71
5. E vremea să Îl lăsăm pe Dumnezeu să fie Dumnezeu Trezirea din vremea lui Ilie: 1 Împărați 18	83
6. E vremea să Îl căutăm pe Domnul Trezirea din vremea lui Asa: 2 Cronici 14–16.....	97
7. E vremea să ne rugăm Domnului Trezirea din vremea lui Iosafat: 2 Cronici 20	111
8. E vremea să ne întoarcem la Domnul Trezirea din vremea lui Ezechia: 2 Cronici 30:1–9.....	123
9. E vremea să ne smerim înaintea Domnului Trezirea din vremea lui Iosia: 2 Cronici 34:1–33	137
10. E vremea să reînnoim lucrarea Domnului Trezirea din vremea lui Zorobabel: Hagai 1; Zaharia 1:1–6.....	153
11. E vremea să ne bucurăm în Domnul Trezirea din vremea lui Ezra și a lui Neemia: Neemia 8	165
12. E vremea să ne pregătim pentru Domnul Trezirea din vremea lui Ioan Botezătorul: Matei 3:1–14.....	177
13. E vremea să primim darul Duhului Sfânt Trezirea din vremea apostolului Petru, la Cincizecime: Faptele apostolilor 2:1–47.....	187

14. E vremea să cerem o schimbare a inimii	
Trezirea din vremea lui Filip, la Samaria:	
Faptele apostolilor 8:1-25	197
15. E vremea să împlinim Marea Trimitere	
Trezirea din vremea apostolului Petru, la Cezareea:	
Faptele apostolilor 10	205
16. E vremea să reînnoim evanghelizarea în biserică	
Trezirea din vremea lui Pavel și Sila, în Europa:	
1 Tesaloniceni 1:2-10.	217
Epilog	
Trezirea spirituală în parametrii lui Dumnezeu: 2 Cronici 7:14 .227	
Ghid de studiu.	242
Index	257

Cuvânt-înainte

Strigătul inimii pentru o adevărată trezire spirituală în vremea noastră se înalță către Dumnezeu din multe părți ale lumii. Dar nicăieri nevoia nu este mai evidentă decât în America de Nord și Europa de Vest, locuri în care Reforma și trezirea spirituală au reprezentat cândva norma. În timp ce mii de oameni se roagă pentru o trezire spirituală în întreaga lume, în națiunile occidentale sunt puțini cei care înțeleg natura ei sau adevăratele ei efecte. Cu toate acestea, națiunile occidentale se confruntă în prezent cu un faliment moral fără precedent în istorie. De aceea singurul răspuns la prăbușirea liberă a societății noastre este viața duhovnicească a bisericilor.

Dar pentru aceasta este nevoie de o trezire spirituală. Avem nevoie de rugăciune pentru trezire, dar avem nevoie și de o însuflețire proaspătă dată de Dumnezeu. Această pasiune, dacă este cu adevărat de la Dumnezeu, se naște și se hrănește numai într-o atmosferă de adevăr. Dar adevărul este născut și transformat într-o flacără numai prin înțelegerea clară a Bibliei și a mesajului ei despre legământ și har. În cele din urmă, Cuvântul lui Dumnezeu, folosit în mod direct de Duhul lui Dumnezeu, este singurul mijloc dovedit pentru a produce trezirea reformatoare și necesară în timpul nostru.

Walter Kaiser, un specialist de renume mondial în studiul Vechiului Testament, ne pune la dispoziție în această carte extrem de utilă o înțelegere exactă și fidelă a trezirii biblice. Analizând șaisprezece relatări specifice de trezire, în special din perioada Vechiul Testament – inclusiv pe cea din vremea lui Moise, dar și a lui Ioan Botezătorul – Walter pune în lumină principiile spirituale inerente trezirilor consemnate în Sfânta Scriptură. Ceea ce face ca studiul lui să fie atât de util este faptul că el rămâne întotdeauna fidel textului Bibliei.

Rămânând aproape de textul Cuvântului lui Dumnezeu, Walter Kaiser ne oferă o analiză clară atât a necesității unei adevărate treziri, cât și a lucrului concret pentru care ne rugăm atunci când Îi cerem lui Dumnezeu: „O, de ai despica cerurile și Te-ai coborî” (Is. 64:1). Pe lângă faptul că ne oferă o bună definiție de lucru a adevăratei treziri, Kaiser prezintă și o apologie precisă a motivelor pentru care nu ar trebui să renunțăm la Cuvântul lui Dumnezeu sau la adevărul biblic conținut în el. Examinând aceste relatări biblice, Kaiser identifică și binecuvântările și pericolele unei treziri după modelul biblic.

Una dintre tensiunile continue cu care se confruntă cei care vorbesc despre adevărata trezire și se roagă pentru ea este problema raportului dintre participarea omenească și suveranitatea divină. Kaiser acceptă fără compromis ideea suveranității divine, dar nu lasă deoparte nici responsabilitatea umană în acest proces. Din acest motiv lucrarea sa are un solid temelie biblic și este convingătoare la nivel personal. Kaiser îl determină pe cititorul serios să facă mult mai mult decât să fie de acord cu simple definiții și relatări istorice. El îi pune la dispoziție un izvor autentic de energie spirituală ca cititorul să persevereze înaintea lui Dumnezeu pentru darul adevăratei treziri. De asemenea, ghidul de studiu face această carte deosebit de folositoare pentru grupurile de studiu din biserici și adunările de rugăciune.

Recomand cu căldură această excelentă lucrare unui public cât mai larg, atât din America de Nord, cât și din Europa. Mă rog ca ea să declanșeze o mișcare de gândire serioasă și rugăciune stăruitoare. Cine știe dacă El, Domnul, nu Se va întoarce și Se va îndura și va lăsa în urmă o binecuvântare (Ioel 2:14).

John H. Armstrong, director al organizației *Reformation & Revival*

Prefață

În urmă cu aproape nouăzeci de ani, un student din Țara Galilor pe nume Evan Roberts, în vârstă de douăzeci și șase de ani, a obținut permisiunea de a părăsi facultatea pentru a se întoarce în satul său natal, Loughor, pentru a predica prima sa predică. Șaptesprezece oameni s-au adunat pentru a asculta predica sa structurată pe patru idei principale: să mărturisești lui Dumnezeu orice păcat cunoscut și să încetezi să faci cuiva vreun rău; să pui capăt oricărui obicei îndoielnic; să asculți fără întârziere de Duhul Sfânt și apoi să mărturisești în mod public credința în Cristos.

Nimeni nu a prevăzut impactul la nivel național pe care îl va avea acel eveniment. J. Edwin Orr a povestit că „în decurs de trei luni, o sută de mii de nou-converțiți au fost adăugați la bisericile din Țara Galilor. Cinci ani mai târziu, a fost publicată o carte care căuta să minimalizeze efectele trezirii, iar principalul punct de vedere al autorului cu pretenții savante a fost acela că din cei 100.000 de nou-converțiți adăugați la numărul membrilor din biserici, după cinci ani ar mai fi rămas doar 80.000”.¹

Trezirea aceasta a trecut oceanul, s-a extins pe țărmurile Americii și a fost ultima trezire majoră la nivel național pe care am văzut-o din 1905.

Între timp se pare că s-au desfășurat anumite evenimente și s-au mobilizate anumite forțe și iată-ne acum mai mult decât pregătiți pentru o nouă trezire prin lucrarea specială a lui Dumnezeu. Nădăjduim că și acest volum va fi folosit de Duhul lui Dumnezeu pentru a aduce încă o mică contribuție în acest scop.

Inițial, recenziile a zece dintre aceste șaisprezece treziri au fost tipărite sub titlul *Quest for Renewal: Personal Revival in the Old Testament*.² Volumul original a fost tipărit de două ori, dar au existat și o serie de traduceri în alte limbi: acestea includ două traduceri diferite în coreeană și o traducere în arabă, publicată în Egipt.

La capitolele originale am adăugat studiul Psalmului 85 și cinci treziri relatate în Noul Testament, împreună cu epilogul. O altă caracteristică unică este ghidul de studiu pentru fiecare dintre cele 18 secțiuni ale cărții, care apare la finalul acestei cărți. Sperăm că va fi folosit ca bază pentru studii biblice atât la nivel academic, cât și în comunități locale, precum și pentru grupuri de creștini care caută și se roagă activ pentru trezire. Aceste 18 capitole ar putea servi drept bază pentru multe serii de predici și studii biblice în grupuri mici – o adevărată călătorie spirituală de 125 de zile pentru poporul lui Dumnezeu.

Preocuparea comunității credincioșilor pentru o lucrare specială a lui Dumnezeu a început să crească la nivel național și nu există nicio îndoială că nevoia este disperată. Știm însă că o astfel de trezire va izvorî numai din buna plăcere a lui Dumnezeu, iar El așteaptă ca noi să căutăm fața Lui și să ne rugăm pentru o astfel de revigorare a inimii, sufletului și minții. Domnul să fie milostiv cu noi și să ne surprindă încă o dată cu revărsarea neprihănirii din ceruri!

Sunt de asemenea bucuros să spun un mare mulțumesc pentru munca de compilare a indexurilor, realizată de asistentul meu, Jim Cheshire, care a făcut parte din a doua generație de studenți ai mei. El s-a născut pe vremea când tatăl său era colegul meu la seminar. Mulțumiri speciale datorez editurii Broadman & Holman pentru realizarea acestui al doilea volum la care am lucrat împreună. Mulțumiri se cuvin în special lui John Landers pentru ajutorul acordat pentru ca acest volum să vadă lumina tiparului.

Dumnezeu să fie lăudat și prin această lucrare.

Introducere

Când, în cursul evenimentelor umane, se naște un sentiment atât de puternic de nedreptate și disperare față de proliferarea răului și față de eșecul forțelor aflate în slujba binelui sau a dreptății, rămâne un singur răspuns: trezirea spirituală. Aceasta a fost experiența bărbaților și femeilor de-a lungul istoriei, după cum mărturisește textul biblic.

Dacă eu (și o mulțime de alți observatori ai culturii occidentale) nu greșesc, a sosit vremea să fie înălțat către cer acel strigăt al muritorilor care simt că lucrurile au scăpat de sub control și că forțele păcatului, răului și distrugerii ne copleșesc. De exemplu, în doar 25 de ani, această țară (SUA) a depășit de patru ori recordul lui Hitler în ceea ce privește nimicirea vieții umane, etalând deșănțat disprețul față de viața celor nenăscuți.

Hitler a măcelărit 6 milioane de evrei, iar noi am omorât peste 30 de milioane de copii. Întrebarea vremii noastre ar trebui să fie aceasta: dacă Dumnezeu a judecat Germania pentru răul făcut de ei, atunci de ce nu a judecat încă Statele Unite? Nu că acesta ar fi singurul nostru păcat; este doar una dintre multele fărădelegi care îmi vine repede în minte, într-o vreme în care răul pare să nu mai cunoască granițe. Păcatele noastre se întind dincolo de orice limite

gestionabile, dacă ne gândim numai la abuzul asupra copiilor, pornografia, homosexualitatea, solicitarea eşuată de a aboli pedeapsa capitală și corupția pe scară largă în sălile de justiție și în guvern.

Totuși, când răul și răutatea par să crească asemenea buruienilor pe ogor, Dumnezeu, în îndurarea Sa, așază în inima poporului Său, ca prim semn al focului trezirii, o dorință profundă de izbăvire care nu cunoaște altă limbă decât strigătul după libertate. (De cinci ori în istoria relatată în cartea Judecători lucrurile s-au înrăutățit atât de mult încât, în cele din urmă, suferința și-a înălțat glasul și oamenii au început să strige către Dumnezeu.) Se pare că abia atunci umanitatea e pregătită să asculte ce are de spus Dumnezeu și să înțeleagă clar și corect mesajul Lui. În opinia mea, noi, în Statele Unite și Canada, am ajuns la un asemenea moment și consider că a venit vremea potrivită pentru trezire. Ba mai mult, odată cu noi a venit vremea trezirii pentru întreaga lume.

Ce este trezirea?

Ce este atunci trezirea? Probabil că acesta este cuvântul de care se abuzează cel mai mult în unele biserici. Unii îl văd ca un sinonim pentru evanghelizarea în masă sau o săptămână specială de evanghelizare în biserica locală organizată cu scopul de a-i câștiga pentru Cristos pe cei pierduți. Alții privesc termenul cu suspiciune și îl asociază automat cu întâmplări bizare petrecute în sânul unor biserici sub avalanșa unor grave excese emoționale. Poveștile despre exagerări emoționale abundă, dacă ar fi să pomenim numai manifestări ca lătratul precum câinii, „smuciturile” și exhibări teatrale într-o fanfaronadă generală atât din partea beneficiarilor „trezirii”, cât și a corifeilor acesteia.

Dar niciuna din aceste opinii nu poate oferi un temei biblic în raport cu ceea ce este normativ sau distinctiv cu privire la trezirile spirituale. Într-adevăr, unul din cele mai uimitoare lucruri legate de subiectul acesta este faptul că în ciuda unei vaste literaturi ce însumează câteva mii de volume, am reușit să gădesc, în cele din urmă, numai cinci volume (din care două sunt destul de subțirele) care tratează în mod specific subiectul marilor *treziri din Biblie*.

Iată care sunt aceste volume în ordinea publicării lor:

- Baker, Ernest, *The Revivals of the Bible*, Capetown, Africa de Sud, Miller, 1906.
- Smith, Wilbur M., *The Glorious Revival under King Hezekiah*, Grand Rapids, Zondervan, 1937, ed. rev., 1954.
- Newell, Philip R., *Revival on God's Terms*, Chicago, Moody, 1959.
- Autrey, C.E., *Revivals of the Old Testament*, Grand Rapids, Zondervan, 1960.
- Olford, Stephen F., *Heart-Cry for Revival: Expository Sermons on Revival*, Westwood, N.J., Revell, 1962.

Încă din 1937, Wilbur M. Smith observa că „Biserica creștină încă așteaptă o examinare temeinică a celor șaisprezece treziri biblice, plasate în perspectiva lor istorică, cu un studiu foarte atent al diferitelor moduri în care Duhul lui Dumnezeu a cercetat o națiune sau un oraș; cu alte cuvinte, o lucrare comparabilă cu cea făcută în legătură cu trezirile post-biblice de James Burns în lucrarea sa epocală *Revivals: Their Laws and Leaders*, publicată la Londra în 1909.”¹

Deși lucrarea de față s-ar putea să nu corespundă tuturor exigențelor lui Smith, cu siguranță există multe de învățat din examinarea marilor treziri ale Bibliei. Din moment ce trezirea rămâne prerogativa și lucrarea specială a lui Dumnezeu, condiția fundamentală pentru orice încercare de planificare, rugăciune sau studiu semnificativ în acest domeniu ar fi analiza temeinică a trezirilor din Biblie.

Definiție biblică – 2 Cronici

Care este, așadar, definiția pe care Biblia o dă trezirii? Părerea celor mai mulți este că cel mai important text despre acest subiect este cel din 2 Cronici 7:14: „Dacă poporul Meu, peste care este chemat numele Meu, se va smeri, se va ruga și va căuta fața Mea și se va abate de la căile lui cele rele, îl voi asculta din ceruri, îi voi ierta păcatul și-i voi tămădui țara”. Textul nu folosește termenul „înviorare” sau „trezire”, la fel ca Psalmul 85:6: „Nu ne vei înviora iarăși, pentru ca să se bucure poporul Tău în Tine?” Cu toate acestea, nu există nicio îndoială că textul din 2 Cronici 7:14 furnizează majoritatea componentelor necesare unei definiții a trezirii spirituale. El identifică mai întâi potențialii beneficiari ai trezirii (nu doar Israelul, ci toți cei care sunt ai lui Dumnezeu și au numele lui Dumnezeu asupra lor), apoi cele patru *condiții*² pentru trezire (aceleași care sunt prezentate în cele patru treziri-cheie care sunt relatate de 2 Cronici, dar oferindu-le și structura, după cum voi argumenta) și cele trei rezultate care demonstrează caracterul unic și distinct al lucrării de trezire între toate lucrările Domnului.

Mai mult, contextul din 2 Cronici 7:14 identifică circumstanțele în care s-ar putea produce trezirea. Regele Solomon tocmai își terminase magnifică sa rugăciune de dedicare pentru Templul recent terminat. Printre altele, Solomon a cerut în rugăciune ca Dumnezeu să ierte păcatul națiunii ori de câte ori, din cauza acestui păcat, Dumnezeu era forțat să abată asupra lor secetă, foamete și ciumă (2 Cron. 6:26–31). Răspunsul Domnului la această cerere se găsește în textul din 2 Cronici 7:12–16, iar alcătuirea textului oferă atât baza, cât și formula pentru toate trezirile adevărate.

Fără îndoială, o parte însemnată din poporul lui Dumnezeu de azi ar putea obiecta că textul din 2 Cronici 7:14 nu face nicio referire la ei, deoarece îi era adresat lui Israel; prin urmare nu prezintă un interes deosebit. Dar, cu toate că dorința de a face o hermeneutică consistentă este admirabilă, concluzia ratează ținta. În primul rând, sintagma „Dacă poporul Meu” este explicată imediat printr-o scurtă indicație exegetică sau apozitională: „peste care este chemat numele Meu”, o indicație atât de distinctă în ambele testamente, încât sensul ei nu ar putea fi niciodată confundat sau greșit. Ceea ce Dumnezeu sau omul au numit, El a luat în stăpânire și a protejat, fie orașe (1 Sam. 12:22; Ier. 25:29; Dan. 9:19), fie Templul (1 Împ. 8:43; Ier. 7:10–11, 14, 30; 32:34; 34:15), fie anumite persoane (Is. 4:1; Ier. 14:9; 15:16). Astfel, credințioșii lui Israel l-a determinat pe Moise să afirme că „toate popoarele pământului vor vedea că tu porți numele Domnului” (Deut. 28:10). În același mod, Iacov a remarcat cum Dumnezeu „Și-a aruncat privirile peste neamuri ca să aleagă din mijlocul lor un popor care să-I poarte numele” (Fapte 15:14). Cea mai convingătoare dintre toate ocurențele sintagmei este cea din Ioel 2:32: „Oricine va chema numele Domnului va fi mântuit”. Faptul că Petru a folosit această expresie în Ziua Cincizecimii pentru a inaugura epoca Duhului, vremurile noului legământ și biserica nu este accidental. Prin urmare, deși această promisiune a fost dată inițial lui Israel, ea ne este, cu siguranță, destinată și nouă.

Un alt motiv pentru includerea între beneficiarii acestei promisiuni și a credințioșilor din ziua de azi este faptul că ea utilizează același principiu hermeneutic ca cel folosit în aplicarea noului legământ la biserică. Noul legământ, în cadrul său inițial, a fost, fără îndoială, adresat casei lui Israel și casei lui Iuda (Ier. 31:31). De aceea unii au considerat că, la prima vedere, el nu justifică pretențiile bisericii de a se așeza sub aceeași făgăduință. Totuși este adevărat că cei care sunt în trupul lui Cristos sunt slujitori ai noului legământ (2 Cor. 3:6), iar toți credințioșii se împărtășesc la Cina Domnului cu sângele noului

legământ (Mt. 26:28; 1 Cor. 11:25). Este adevărat, desigur, că împlinirea finală a noului legământ va avea loc abia când „Izbăvitorul va veni din Sion și va îndepărta toată nelegiuirea de la Iacov” în acea zi a reîntoarcerii lui Israel la Domnul ei și la țara ei (Rom. 11:25–27). Astfel, fără a înlocui națiunea lui Israel cu biserica (ceea ce, în opinia mea, este incorect), putem totuși observa că ceea ce părea a fi un cuvânt adresat exclusiv lui Israel includea, de asemenea, credincioșii din epoca Noului Testament. „Poporul lui Dumnezeu” este unul, chiar dacă putem distinge în cadrul acestuia câteva aspecte, cum ar fi Israelul credincios și credincioșii din biserică.

În cele din urmă, asigurarea dată în Romani 15:4 și 1 Corinteni 10:11 ar trebui să ne împiedice să-l îndepărtăm pe creștinul contemporan de prevederile textului din 2 Cronici 7:14. Pavel ne învață: „Și tot ce a fost scris mai înainte a fost scris pentru învățătura noastră, pentru ca prin ... Scripturi să avem nădejde” și „Aceste lucruri li s-au întâmplat ca să ne slujească drept pilde și au fost scrise pentru învățătura noastră, peste care a venit sfârșitul veacurilor”.

Importanța textului din 2 Cronici 7:14 pentru studiul trezirilor relateate în Biblie poate fi întărită și prin faptul că, mai întâi, oferă o schiță pentru întreaga carte 2 Cronici și ordonează materialul selectat din biografiile a cinci regi davidici a căror domnie este esențială pentru istoria lui Iuda. Fiecare dintre cele patru condiții ale trezirii este ilustrată separat prin cuvinte-cheie care descriu domniile și viețile acestor cinci monarhi iudei. Modelul care rezultă formează un *inclusio*, primul și ultimul rege împărțind același imperativ. Acesta poate fi reprezentat după cum urmează:

Imperativul	2 Cronici	Regele în timpul căruia a venit trezirea
„Smeriți-vă”	11–12	Roboam
„Căutați fața Mea”	14–16	Asa
„Rugați-vă”	17–20	Iosafat
„Întoarceți-vă de la căile voastre rele”	29–32	Ezechia
„Smeriți-vă”	34–35	Iosia

Cincisprezece din cele treizeci și șase de capitole din carte sunt dedicate domniilor și trezirilor din vremea acestor cinci regi. Aceștia L-au onorat pe Dumnezeu conducându-și poporul spre trezire. Nu ar fi o pretenție exagerată, așadar, să vedem tema trezirii spirituale ca una din

ideile centrale de organizare a conținutului cărții 2 Cronici – am putea spune chiar că este o temă programatică pentru întreaga carte. De fapt, un alt comentator al cărții a observat și el:

Este cu totul extraordinar că niciunul dintre comentatori nu a văzut semnificația vitală [a textului 2 Cron. 7:14] pentru teologia cronicarului. (...) Sunt menționate patru componente esențiale ale pocăinței, singura care Îl va determina pe Dumnezeu să ierte și să restaureze, iar acestea sunt preluate și ilustrate în diferite puncte din restul narațiunii (...) Că această menționare este anume intenționată de autor este demonstrat de faptul că oriunde apar acești termeni în narațiunea anterioară, ei sunt adesea neutri din punct de vedere teologic și nu marchează puncte de cotitură miraculoase.”³

Alte definiții

Este limpede că o trezire spirituală, în faza ei incipientă, poate fi definită drept o experiență profundă și exclusiv personală în viața unui credincios. Pentru Stephen Olford, trezirea este „actul suveran al lui Dumnezeu, prin care El Își aduce înapoi la pocăință, la credință și la ascultare pe poporul Său care rătăcise.”⁴ La fel, Charles Finney scria: „Atunci când biserica este cufundată într-o stare de decadentă și regres, trezirea constă în întoarcerea bisericii de la abaterile ei și în convertirea păcătoșilor.”⁵ Deși Finney a inclus convertirea păcătoșilor ca parte a definiției sale, rezultă cu claritate din cartea sa că el a văzut acest lucru ca un efect și nu ca parte a lucrării inițiale de trezire. „Adevărul este”, a avertizat Finney, „că creștinii sunt mai vinovați pentru că nu s-au trezit decât păcătoși pentru că nu s-au convertit.”⁶ C.E. Autrey a fost de acord cu el, afirmând că: „Trezirea spirituală este o reanimare a celor care posedă deja viața ... Ea înviorează acea viața spirituală care se află într-o stare de declin.”⁷ Pe scurt, în cuvintele lui Osea, profetul din Vechiului Testament, trezirea constă în „deștelenirea unui ogor” care fusese cândva arat, afânat și potrivit pentru creșterea unei recolte îmbelșugate, dar care acum este năpădit și sufocat de buruieni și bălării neplăcute și nu-i este de niciun folos agriculturului (Osea 10:12). Poate cea mai succintă definiție a trezirii a fost dată de J. Edwin Orr, care a scris pe larg despre acest subiect în generația noastră. Privind la textul din Fapte 3:19, el a afirmat că cea mai bună definiție a trezirii este expresia „vremuri de învioreare în prezența Domnului”.

1 E vremea să ne rugăm lui Dumnezeu pentru o nouă trezire

Trezirea din vremea fiilor lui Core
Psalm 85:1–13

În mai multe tradiții creștine există obiceiul ca în ziua de Crăciun să fie citit Psalmul 85, mai ales datorită imaginilor vii din ultimele versete prin care sunt ilustrate pacea, reconcilierea și rodnicia pământului.

Este o rugăciune uimitor de frumoasă, probabil pusă pe muzică, așa cum ne informează titlul psalmului, având punctul central în versetul 4, „Întoarce-ne [sau „trezește-ne”] iarăși, Dumnezeul mântuirii noastre”. La fel de semnificativ însă este și faptul că a fost compus de „fiii lui Core”. Ne amintim că numele lui Core este legat de infamia relatată în Numeri 16. Core, împreună cu anumite persoane din seminția lui Ruben – Datan, Abiram și On – au declarat cu insolență că este timpul pentru o schimbare în conducerea poporului. Moise și Aaron ar fi trebuit – ziceau ei – să plece! Ei au susținut că toată

adunarea era „sfântă”, așa că nu era nevoie să se ridice Aaron și Moise ca lideri peste adunarea Domnului (Num. 16:3).

Moise și Aaron au fost instruiți de la Dumnezeu să spună adunării lui Israel să se îndepărteze de corturile lui Core, Datan și Abiram (Num. 16:23, 26). Deodată pământul s-a deschis și ei au fost înghițiți de vii în mormintele lor (Num. 16:33).

S-ar putea crede că toți descendenții naturali ai lui Core aveau să fie lepădați pentru totdeauna de la mila și harul lui Dumnezeu, dar titlul acestui psalm indică faptul că exact opusul este adevărat. Aceeași Lege mozaică care a spus că Dumnezeu va pedepsi păcatele „părinților în copii până la al treilea și la al patrulea neam al celor care Mă urăsc” (Ex. 20:5) a mai spus și: „Să nu omori pe părinți pentru copii și să nu omori pe copii pentru părinți; fiecare să fie omorât pentru păcatul lui” (Deut. 24:16). Astfel, harul minunat al lui Dumnezeu nu numai că a dat la o parte păcatele strămoșilor din calea descendenților direcți ai lui Core, dar i-a ridicat pe acești urmași la înălțimi și mai mari, permițându-le să se numere printre autorii Scripturii, ei au scris Psalmii 42–49; 84–85 și 87–88. În 2 Cronici 20:19, fiii lui Core au stat împreună cu leviții și chehatiții pentru a-L lăuda pe Domnul.

Se cuvine deci ca familia care a experimentat atât de generos harul lui Dumnezeu să fie folosită de Dumnezeu pentru a chema generația lor și a noastră înapoi la același Dumnezeu al harului! Ei au făcut asta în Psalmul 85 prin patru strofe care au adus înaintea Domnului patru cereri:

1. Dăruiește-ne izbăvirea Ta, ca în vremurile trecute (85:1–3).
2. Dăruiește-ne bucuria și iubirea Ta în vremurile noastre (85:4–7).
3. Dăruiește-ne pacea și prezența Ta în țara noastră (85:8–9).
4. Dăruiește-ne armonia în poporul Tău (85:10–13).

Iată modelul de rugăciune pentru trezire care ar trebui să ne învețe cum să ne rugăm atunci când asaltăm cu stăruință porțile cerului și strigăm către Dumnezeu ca El să ne trezească biserica, națiunea și cultura noastră încărcate de păcat.

Dăruiește-ne izbăvirea Ta, ca în vremurile trecute (85:1–3)

Oare nu e adevărat că prin trezirile de odinioară toți oamenii de pe pământ au beneficiat de binecuvântări de care ne bucurăm și acum?